

Ελληνική Εθνική Θρησκεία Θεολογία και Πράξις

ΥΠΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

ΥΠΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ
ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΣ

«Ελληνική Εθνική Θρησκεία. Θεολογία και Πράξις»

Εκδόθηκε τον Νοέμβριο του 2012 από το
Υπατο Συμβούλιο των Ελλήνων Εθνικών

www.ysee.gr ysee@ysee.gr,
Τ.Θ. 20037, Αθήνα, 11810)

Copyright, 2012: Υπατο Συμβούλιο των Ελλήνων Εθνικών

ISBN:978-618-80320-0-2

ΥΠΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ
ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΣ

ΑΘΗΝΑ «2012»

Ελληνική Εθνική Θρησκεία Θεολογία και Πράξεις

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μέχρι σήμερα, η υπόδουλη στην κρατούσα Ορθόδοξη Εκκλησία πολιτική εξουσία έχει αρνηθεί στην Ελληνική Εθνική Θρησκεία κάθε πιθανότητα θεσμικής ή έστω στενά νομικής αναγνώρισης. Αποτέλεσμα αυτού είναι η συχνότατη προσβολή, καθύβριση, καπήλευση, απομίμηση, παραποίηση, ακόμα και γελοιοποίηση της Θρησκείας αυτής που αποτελεί τον πυρήνα της Ελληνικότητας, δίκως αυτή να μπορεί να υπερασπισθεί τον εαυτό της, τα νομιζόμενα, τους τύπους και τα σεβάσματά της. Στα πλαίσια της στοιχειώδους αντίστασης και άμυνας της Θρησκείας μας απέναντι σε αυτή την μεθοδευμένη κατασπάραξη από εχθρούς και «φίλους», συγγράψαμε λοιπόν το ανά χείρας μικρό βιβλίο, το οποίο αποσκοπεί στο να ορίσει και να ξεκαθαρίσει τι είναι η Ελληνική Εθνική Θρησκεία.

Γνωρίζουμε βεβαίως πολύ καλά ότι οι λιγοστές σελίδες αυτού του μικρού βιβλίου δεν επαρκούν για να παρουσιασθεί η Θρησκεία μας στην μεγαλειώδη ολότητά της, όπως γνωρίζουμε και ότι για την υλοποίηση μιας τέτοιας έκδοσης είμαστε υποχρεωμένοι να προβούμε σε κάποιες αναγκαίες γενικεύσεις και απλοποιήσεις. Ο

σκοπός ωστόσο της έκδοσης είναι να τυποποιηθεί στοιχειωδώς αυτό που ορίζεται ως Ελληνική Εθνική Θρησκεία σε βαθμό που ν' αποτυγχάνει εφεξής κάθε απόπειρα αυθαίρετης παρουσίαισής της από κακόβουλους ή αμαθείς τρίτους σαν κάτι που αυτή επ' ουδενί είναι.

ΠΕΡΙ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΓΕΝΙΚΑ

Υπάρχουν δύο είδη θρησκειών, οι φυσικές και οι ιδρυθείσες ή «αποκαλυπτικές». Οι πρώτες έχουν αναπτυχθεί παράλληλα με τις ανθρώπινες κοινωνίες ως αναπόσπαστα οργανικά τμήματά τους και από την απώτατη αρχαιότητα εξελίσσονται μαζί τους. Οι δεύτερες πρωτοεμφανίστηκαν πριν από μόλις 2.500 χρόνια^[1] και αναπαράγουν το στερεότυπο ενός προσώπου που τις ίδρυσε επειδή είτε του «μίλησε» ο Θεός, είτε είναι ο ίδιος «ενσαρκωμένος» Θεός, είτε είναι «απεσταλμένος» του Θεού.

Η αλήθεια των φυσικών θρησκειών είναι διανοητική, δηλαδή ο άνθρωπος κατανοεί την Θεότητα μέσω της διάνοιας που τον συνδέει με αυτήν. Η αλήθεια των ιδρυθεισών θρησκειών είναι αποκαλυπτική, δηλαδή η Θεότητα υποτίθεται ότι «αποκαλύφθηκε» σε κάποιον εκλεκτό λαό ή σε κάποιο εκλεκτό πρόσωπο.

Από τις διαφορές στην φύση της αλήθειας που διαχειρίζονται, τα δύο είδη των θρησκειών μοιραία συμπεριφέρονται διαφορετικά. Οι φυσικές θρησκείες κατανο-

[1] Ο ιουδαϊκός «μονοθεϊσμός» επινοήθηκε στην πραγματικότητα κατά την λεγόμενη «βαβυλώνιο αιχμαλωσία».

Οι σελίδες 9 – 14 δεν αποτελούν
τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να
παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Η φυσική θρησκεία των Ελλήνων είναι η Ελληνική Εθνική Θρησκεία και τα χαρακτηριστικά της είναι τα ακόλουθα:

Αυτοχθονία. Διαμορφώθηκε θεολογικά και λατρευτικά μέσα από πολλές χιλιετίες στον συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο, όπου έζησε ελεύθερο και μεγαλούργησε το έθνος των Ελλήνων, ως ιδιαίτερη και μοναδική θρησκεία, σύμφυτη με όλα τα στοιχεία της Ελληνικότητας και απολύτως σύμφωνη με τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του τόπου και με την ιδιαίτερη ιδιοσυγκρασία των κατοίκων του.

Φυσικότητα. Διαμορφώθηκε θεολογικά και λατρευτικά με φυσικό και λογικό τρόπο, μέσα από επί χιλιετίες συστηματική παρατήρηση του Κόσμου και συνεχή εξάσκηση στην εγγύτητα προς τους Θεούς από αναρίθμητους πνευματικούς και καλλιεργημένους ανθρώπους που διακρίνονταν από υψηλότατο διανοητικό επίπεδο.

Οργανικότητα. Δεν αποτελεί διαχωρισμένη Θρησκεία, ούτε υπηρετείται από επαγγελματικό ιερατείο, αλλά από αρχαιοτάτων χρόνων έως και σήμερα απο-

τελεί απλό οργανικό τμήμα της όλης πολιτικής και πολιτισμικής υπόστασης των Ελλήνων.

Πολυθεισμός. Δέχεται τον φυσικό νόμο της υποχρεωτικής πολλαπλότητας του «Είναι».

Εθνική Φύση. Αναγνωρίζει ένα δικό της ιδιαίτερο εθνικό πάνθεον και ένα δικό της ιδιαίτερο σώμα κοσμογονικών αφηγήσεων, αντανακλώντας αποκλειστικά την κοσμοαντίληψη, τον τρόπο και την Παράδοση του έθνους των Ελλήνων.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

Η Ελληνική Εθνική Θρησκεία τέθηκε εκτός νόμου από τους πρωτοβυζαντινούς χριστιανούς, οι ιερείς της θανατώθηκαν, τα Ιερά της πυρπολήθηκαν και γκρεμίστηκαν, οι βωμοί και τ' αγάλματά της βεβηλώθηκαν, ωστόσο δεν εξαφανίστηκε ποτέ. Η τελευταία της δημόσια εμφάνιση πριν την δική μας εποχή έγινε τον 15^ο αιώνα με πνευματικό ηγέτη της τον Γεώργιο Γεμιστό – Πλήθωνα.

Μετά από αιώνες υποχρεωτικής αφάνειας υπό την απειλή της φυσικής εξόντωσης των μελών της, η Ελληνική Εθνική Παράδοση και Θρησκεία εμφανίστηκε ξανά δημόσια όταν η δημοκρατία σταθεροποιήθηκε επαρκώς στην Ελλάδα ώστε να αποτολμηθεί κάτι τέτοιο, και μέσω του δημόσιου φορέα της (Υπατο Συμβούλιο των Ελλήνων Εθνικών) διεκδικεί ισονομία, ισηγορία και θεσμική αναγνώριση από το Ελληνικό Κράτος, το οποίο όμως δεν έχει ακόμη απεκδυθεί το θεοκρατικό, βυζαντινό ένδυμα και ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από την Εκκλησία.

Για την ώρα, ενάντια μάλιστα στα ισχύοντα στις σύγχρονες ευρωπαϊκές χώρες, το Ελληνικό Κράτος προτιμά ν' αυτο-γελοιοποιείται παριστάνοντας ότι δεν γνωρίζει την ύπαρξη σύγχρονων Ελλήνων Εθνικών (παρά το επίσημο Υπόμνημα που κατέθεσε το Υπατο Συμβούλιο των Ελλήνων Εθνικών την 7η Μαΐου 2006). Οι Έλ-

ληνες Εθνικοί δεν μπορούν όμως να του κάνουν την χάρη να επιστρέψουν στην αφάνεια. Το κατ' εξοχήν μη διαπραγματεύσιμο δικαίωμά μας είναι το να εξακολουθήσουμε να υπάρχουμε. Να εξακολουθήσουμε να υπάρχουμε και να μεταδίδουμε την δική μας Παράδοση στις γενιές που ακολουθούνε.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

ΤΟ ΟΝΤΩΣ ΟΝ

Η πιο σημαντική έννοια για εμάς τους Έλληνες είναι το «Όντως Ον», δηλαδή το αληθινό και όλο Ον^[5].

Το «Όντως Ον» είναι αγέννητο και αιώνιο («ουκ έχει αρχήν, ουδέ τελευτήν»), μία δεδομένη και άφθαρτη ολότητα που απλώς φιλοξενεί μέσα της μία ατελείωτη αλλαγή μορφών και καταστάσεων.

Το «Όντως Ον» είναι μοναδικό, ομοιογενές, ακίνητο, άπειρο και τέλειο. Τα δύο τελευταία χαρακτηριστικά του δεν έρχονται σε σύγκρουση με το ότι αυτό είναι ποσοτικά δεδομένο και εξελισσόμενο στο εσωτερικό του. Το «Όντως Ον» αποτελεί αξιωματικώς την εκάστοτε εικόνα της απειροσύνης και τελειότητας, αφού τίποτε δεν υπάρχει έξω από αυτό ώστε, συγκρινόμενο, να κριθεί «πεπερασμένο» και «ατελές».

Εξαιτίας του ότι τίποτε δεν υπάρχει έξω από το «Όντως Ον» αυτό, επίσης αξιωματικώς, ταυτίζεται με την Θεότητα. Εδώ εμείς οι Έλληνες διαφέρουμε από τις λεγόμενες «αβρααμικές» θρησκείες (δηλαδή τον Ιουδαϊσμό, τον Χριστιανισμό και τον Ισλαμισμό), που θέλουν τον δικό τους υποτιθέμενο Θεό πριν και έξω^[6]

[5] Η λέξη «ον» είναι η ουδετέρου γένους μετοχή του ρήματος «είμι», δηλαδή «είμαι». «Ον» είναι κάθε τι που «είναι».

[6] Για τους «αβρααμιστές» ή «μονοθεϊστές», ο Θεός υποτίθεται ότι προϋπήρξε του σύμπαντος, το οποίο μάλιστα δημιούργησε από το μηδέν. Για εμάς αντίθετα, τίποτε δεν μπορεί να παραχθεί εκ του μηδενός («ουδέν εξ ουδενός», «ex

Οι σελίδες 20 - 21 δεν αποτελούν τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

τικά όντα που κατέχουν την αθανασία και την γνώση και διαποτίζουν απρόσκοπτα όλον τον κόσμο, επιδρώντας επάνω του. Υποκείμενοι στη νομοτέλεια του κόσμου και πιστά υπηρετούντες τους νόμους του, οι Θεοί συμμετέχουν στην αιιγενεσία, δηλαδή στην συνεχή σύνθεση και αποσύνθεση των μορφών.

Ως προς την φύση τους, οι αληθινοί, φυσικοί Θεοί είναι τέλειοι, αγαθοί, αθάνατοι, αμετάβλητοι, άπειροι, δίκαιοι, πάνσοφοι, αιώνιοι, απρόσωποι, άνευ γένους,^[15] συνεκτικοί, αιθέριοι στην ύλη τους και ικανοί να διαπερνούν την υπόλοιπη ύλη.

Αυτονόητο είναι ότι αυτοί οι πραγματικοί, φυσικοί Θεοί, δεν «αποσύρονται», δεν «συνενώνονται σε ένα πρόσωπο», δεν «αντικαθίστανται», δεν «παύουν να υπάρχουν», ούτε και «νικούνται», σύμφωνα με τις ορέξεις ή τις προσδοκίες ασεβών θνητών ή οργανωμένων συστημάτων ασεβείας.

ΤΑ ΘΝΗΤΑ ΟΝΤΑ

Κάθε ζωντανό ον, δηλαδή κάθε τι που υπάρχει στον φανερωμένο κόσμο της φθαρτότητας,^[16] έχει σωματικά γεννη-

[15] Οι Θεοί απέχουν από την φύση των θνητών όντων, πρωτίστως γιατί κανείς Θεός δεν μπορεί να διαχωριστεί από την «Πρώτη Αιτία» (δηλαδή από την πρωταρχική Θεότητα που ταυτίζεται με το «Όντως Ον» και αποτελεί την υποκινήτρια του σύμπαντος). Ο Σαλλούστιος γράφει επί λέξει ότι «κάθε Θεός είναι αγαθός, δίχως πάθη, και δεν υφίσταται μεταβολές. Είναι αδημιούργητος, και δεν περιέχεται σε σώμα ή στον (τρισεδιάστατο) χώρο, δεν διαχωρίζεται δε από την Πρώτη Αιτία ούτε από τους άλλους Θεούς (όπως και οι Νοήσεις δεν διαχωρίζονται από το Νου)».

[16] Αντίθετα από αυτό που πιστεύουν οι λεγόμενες «αβρααμικές» ή «μονοθεϊστικές» θρησκείες και οι επιστημονικοφανεί σύγχρονοι κοσμικοί τους διάδοχοι, κάθε τι είναι υλικό και έμψυχο.

θεί. Το σώμα του δηλαδή έχει μία χρονική αφητηρία άρα και ένα χρονικό τέλος, είναι συνεπώς φθαρτό και θνητό.^[17]

Οι ιδιότητες της φθαρτότητας και της θνητότητας είναι άσχετες προς την ταχύτητα με την οποία αυτές εκδηλώνονται. Άνθρωποι, ζώα, φυτά και πέτρες είναι μηδενός εξαιρουμένου φθαρτά ως προς το σώμα τους και άρα θνητά. Ο θάνατος, για τον οποίο μιλάμε παρακάτω, διαλύει και δι-οχετεύει την σωματική ύλη τους προς σύνθεση νέων μορφών και παράλληλα αποδίδει στα Αθάνατα την επίσης υλική ψυχική τους ποσότητα.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο άνθρωπος^[18] είναι ένα βιολογικό είδος που συνδέεται ισχνά αλλά αμεσότερα με την Θεότητα λόγω του ότι η Φύση έχει ενεργοποιήσει στον εγκέφαλό του τον Λόγο, καθιστώντας τον έτσι το μοναδικό από τα θνητά όντα που είναι ικανό για λογική και ασφαλή γνώση («μόνον των όντων επιστήμης της κατά λόγους δεκτικόν» κατά τον Σπεύσιππο).

Ως έλ-λογο ον, ο άνθρωπος διαφοροποιείται από τα άλλα «πρωτεύοντα» βιολογικά είδη που κοινωνικοποιούνται βάσει των φυσικών νόμων στο ότι αυτός δημιουργεί σύνθετες κοινωνικές συλλογικότητες (από οικογένειες έως έθνη) και θετό δίκαιο και θεσμούς.^[19] Επίσης ως έλ-λογο ον, ο άνθρωπος δείχνει διαρκή περιέργεια στο να εξερευνήσει και να κατανοήσει το είδος του και το περιβάλλον του, αλλά

[17] Από το ρήμα «θνήσκω», δηλαδή πεθαίνω.

[18] Εκ του «ανήρ» και «ωψ» (όψις).

[19] Καθίσταται έτσι ο άνθρωπος ένα «πολιτικό ον».

Οι σελίδες 24 - 26 δεν αποτελούν τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Το κάθε τι στον φανερωμένο κόσμο της φθαρτότητας είναι επιμερισμένη σωματικότητα και ψυχική ύλη, όπως ακριβώς στον άδηλο κόσμο της αφθαρσίας το κάθε τι είναι επιμερισμένη Θεότητα. Εμείς οι Έλληνες αντιμετωπίζουμε γαλήνια τον θάνατο ως έναν από τους πολλούς φυσικούς νόμους αυτού ακριβώς του φανερωμένου κόσμου της φθαρτότητας. Ο θάνατος υπηρετεί την εξέλιξη, ανανεώνοντας αδιάκοπα τις μορφές της φανερωμένης ζωής.

Μόνον οι αδαείς αγωνιούν για το εάν ή όχι θα απωλέσουν το πρόσκαιρο όσο και ασήμαντο σύμπλεγμα χαρακτηριστικών προσωπικότητας που εκλαμβάνουν λανθασμένα ως «εαυτό». Σε συμπαντικό επίπεδο, η «απώλεια», η «ανυπαρξία» και όλοι οι ανάλογοι όροι, στερούνται νοήματος, αφού τίποτε μέσα στο Όν δεν μπορεί να «απωλεσθεί». Καμία απολύτως «απώλεια» δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μέσα σε ένα δεδομένο και άφθαρτο σύνολο, το οποίο απλώς φιλοξενεί μέσα του μία ατελείωτη αλλαγή μορφών και καταστάσεων.

Ο θάνατος διακόπτει απλώς έναν «βίο», διοχετεύει σε νέα χρήση την σωματικότητα και επιστρέφει στα Αθάνατα την ψυχική ύλη,^[29] ενώ η συνείδηση του όλου

[29] Για να τονίσει ακριβώς την απλότητα αυτής της διαδικασίας, η εμπνευσμένη μυθολογία του έθνους μας παρουσιάζει τον Θάνατο ως «αδελφό» του Ύπνου. Ο ύπνος, απαραίτητος για την συνέχιση κάθε σωματικής ζωής, είναι ένας σύντομος εφήμερος «θάνατος», στην διάρκεια του οποίου χάνεται πρόσκαιρα η φυσική εγγήγορση του όντος για να μπορέσει η σωματικότητα ν' αναπαυθεί και η ψυχική ύλη να δυναμώσει ξανά, επανασυνδεόμενη με την πηγή της.

Οι σελίδες 28 - 29 δεν αποτελούν τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

Η ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Κάθε θρησκεία έχει την ιδιαίτερη λατρευτική πράξη της προς την Θεότητα. Οι φυσικές ή εθνικές θρησκείες προσανατολίζουν την λατρευτική τους πράξη σε ευχαριστία προς τους πραγματικούς Θεούς με προσφορά διαφόρων αγαθών ως συμβολικό^[31] αντίδωρο για το δώρο της ζωής. Αυτή η προσφορά λέγεται «θυσία». Στην σύγχρονη λατρευτική πράξη της, η Ελληνική Εθνική Θρησκεία προσφέρει άνθη, καρπούς, θυμίαμα και σπονδές^[32] οίνου, ελαίου, γάλακτος, κ.ά., ανάλογα με την φύση του κάθε Θεού (λ.χ. στους χθόνιους Θεούς και τα προγονικά πνεύματα δεν συνηθίζεται να χύνεται οίνος, γι' αυτό και οι «χοές» προς αυτούς λέγονται «νηφάλιες»).

Την λατρευτική πράξη της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας τελούν οι ιερείς και ιέρειές της. Για εμάς τους Έλληνες, «ιερέας» ή «ιέρεια» είναι κάθε άνδρας ή γυναίκα που τελεί ιεροπραξία προς τιμήν των Θεών μας. Απαιτούμενο για την Ελληνική ιεροσύνη είναι η ευσέβεια^[33] η οποία προϋποθέτει καλή γνώση περί της φύσεως των Θεών και η ηθική ακεραιότητα. Οι δικοί μας ιερείς και ιέρειες δεν παριστάνουν τους επί γης εκπροσώπους

[31] Οι Θεοί δεν χρειάζονται τίποτε, συνεπώς κάθε δώρο προς αυτούς είναι συμβολικό.

[32] «Σπονδή» είναι η για λατρευτικούς λόγους έκχυση διαφόρων θρεπτικών ή πολύτιμων υγρών. Η έκχυση στο έδαφος ή σε εσχάρα προς τιμήν των χθόνιων Θεών ή των προγονικών πνευμάτων λέγεται «χοή».

[33] Η ευσέβεια πρωτίστως προϋποθέτει πολύ καλή γνώση για την φύση των Θεών.

Οι σελίδες 31 – 32 δεν αποτελούν τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

ακριβώς και ο βωμός, και συνεπώς απαιτείται στην μεταχείρισή του ένας ιδιαίτερος σεβασμός.

ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΒΩΜΟΥ, ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

Για να γίνουν ικανά να χρησιμοποιηθούν ως λατρευτικά αντικείμενα, ο βωμός, το άγαλμα και κάθε άλλο αντικείμενο πρέπει να «καθιερωθούν»,^[35] δηλαδή να ανυψωθούν πάνω από την φαινομενική «σωματικότητα» των «υλικών» συστατικών τους, με ενίσχυση του ψυχικού τους δυναμικού. Η «καθιέρωση» αποτελεί δηλαδή μία αφιέρωση αλλά και «εμπύκωση». Ο βωμός, το άγαλμα, κλπ. θεωρείται εφεξής ένα ζωντανό σημείο, το οποίο προσκαλείται η Θεότητα ν' αποδεχθεί ως «θύρα» από τον κόσμο των θνητών στον κόσμο των Αθανάτων, αλλά και αντιστρόφως.

Ο ιερέας ή η ιέρεια που «καθιερώνει» τον βωμό, το άγαλμα, κλπ. κάνει κύκλους γύρω του κρατώντας μία «πανσπερμία» και απαγγέλλει το κάλεσμα^[36] στην Θεότητα, χύνοντας στο τέλος την προσφορά επάνω του, επικαλούμενος ή επικαλουμένη την εφεξής εκεί θεία παρουσία.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

[35] Από την πρόθεση «κατά» και το ρήμα «ιερώνω», το να καθίσταται κάτι απολύτως ιερό.

[36] Είναι ρητή εντολή εκείνων που μέσα από αιώνες δίωξης το μετέφεραν έως τις ημέρες μας, να μη δημοσιευθεί ποτέ το κείμενο αυτού του καλέσματος. Τυχόν δημοσιευμένα κείμενα που ισχυρίζονται ή θα ισχυρισθούν μελλοντικά ότι αποτελούν κάλεσμα καθιερώσεως, τα καταγγέλλουμε ως πλαστά.

Οι σελίδες 34 – 39 δεν αποτελούν
τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να
παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

7. Υμνολογία

Ακολουθούν ύμνοι προς τιμήν των Θεών που λατρεύονται στην εκάστοτε τελετή. Μετά τον κάθε ύμνο, ο υμνωδός ιερέας χύνει με τα δύο πάντοτε χέρια σπονδή.

8. Κορύφωσις

Μετά από ένα σύντομο μουσικό μοτίβο ο ιερέας/ιέρεια απλώνει τα χέρια πάνω από τον βωμό και αναφωνεί:

«Εγερθείτε, εγερθείτε
ώ, επικύριοι Θείαι Δυνάμεις!
Εν ημίν,
ουκ έτι σκότος,
ουκ έτι φόβος
ουκ έτι ανευλάβεια,
ουκ έτι βεβηλότης».

6. Κλείσιμο τελετής

«Χαίρετε Μάκαρες, χαίρετε Αιώνιοι Θεοί Πατρώοι
ευσεβέσι θρησκευταίς Ιερόν Φάος αύξοιτε
νούσους, άλγη τε και κήρας στέλλοντες
ες πέρατα γαίης.»
Οι ιερείς και όλοι οι παριστάμενοι αναφωνούν:
«Γένοιτο!»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΕΛΕΤΗ (ΟΙΚΙΑΚΗ ΛΑΤΡΕΙΑ)

Η οικιακή λατρεία γίνεται^[37] σε ιδιαίτερη γωνία ενός χώρου του οίκου^[38], στον οποίο δεν έχει πρόσβαση ο οποιοσδήποτε επισκέπτης. Στην εν λόγω γωνία υπάρχει μόνιμος βωμίσκος (συνήθως πήλινος) για καύση θυμιάματος, επάνω στον οποίο στέκουν δύο λατρευτικά αγαλματίδια, το ένα με αρσενικά και το άλλο με θηλυκά χαρακτηριστικά. Στα δεξιά του βωμίσκου υπάρχει πήλινος μικρός κάδος (ο «καδίσκος») με ξηρούς καρπούς, ανάμεσα στους οποίους καρφώνεται και σταθεροποιείται αναμμένο κερι ή κάποιο άλλο μέσο για διατήρηση μιας φλόγα (καντηλάκι).

Τα δύο αγαλματίδια απεικονίζουν τους «εφεστίους» ή «επιστίους»^[39] Θεούς (Θεό Δία Κτήσιο και Θεά Εστία), αλλά και τα πνεύματα των προγόνων. Στην σημερινή εποχή που έχει επιτευχθεί η φωτογραφική απεικόνιση, οι φωτογραφίες των νεκρών προσφιλών μας προσώπων μπορεί να πλαισιώνουν την λατρευτική γωνιά.

Για τις οικίες που έχουν και αυλή, η οικιακή λατρεία μπορεί να προεκταθεί και σε εξωτερικό βωμό. Ο βωμός της

[37] Λατρεία προς τους οικιακούς Θεούς γίνεται στην αρχή του κάθε μήνα (είτε στην νέα σελήνη, είτε την πρώτη ημέρα των σύγχρονων μηνών, σύμφωνα με την ελεύθερη επιλογή της κάθε οικογένειας), καθώς επίσης και οποτεδήποτε νοιώθει κάποιος την ανάγκη να την ασκήσει, ακόμα και καθημερινά.

[38] Για εμάς τους Έλληνες, οικία δεν είναι μόνον η υλική υπόσταση του σπιτιού αλλά κυρίως η πνευματική του διάσταση που ενσωματώνει το δυναμικό ανθρώπων του παρελθόντος (πρόγονοι) τους παρόντος και του μέλλοντος (απόγονοι).

Οι σελίδες 42 – 51 δεν αποτελούν
τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να
παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

4. Ευχή

*«Ἐστῶσαν οἱ Θεοὶ προστάται τοῦ κοινοῦ βίου σας,
βίου ηδέως, ἐν ἀγαθότητι καὶ εἰρήνῃ,
βίου ἔχοντος παν ὅ,τι εἰς ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἐπιθυμεῖ.»*

Οι νεόνυμφοι, μαζί με τον παράνυμφο, περιέρχονται κυκλικώς εμπρός από τους προσκεκλημένους που τους ραίνουν με πέταλα ανθέων και δημητριακά που τους έχουν μοιρασθεί από την κανηφόρο.

Στη διάρκεια της περιφοράς, ο παράνυμφος αναφωνεί 3 φορές και όλοι επαναλαμβάνουν.

«Ευδαίμονες, Ευδαίμονες, Ευδαίμονες»

5. Ὕμνοι

Επιστρέφοντας μπροστά στον βωμό, το ζευγάρι απαγγέλλει υπό τη συνοδεία του αυλού, από κοινού (μία γραμμή ο ένας και μία γραμμή ο άλλος), τον Ὕμνο στις Θεές Αφροδίτη και Πειθώ.

*«Ουρανία Μήτηρ, ποντογενής
Γαμοστόλε, πολύμορφε δαίμον
νυκτερινή, πολυμήχανη ἀνασσα,
περιπόθητη ζεύκτειρα, Μοιραγέτις,
Ερώτων καὶ Ανάγκης οσία Μήτηρ,
φίλανδρε Θεά, Κυηρίς αἰωνία.»*

Οι σελίδες 53 – 60 δεν αποτελούν
τμήμα αυτής της προεπισκόπησης.

Το βιβλίο μπορεί να
παραγγελθεί από το
ysee@ysee.gr

Περιεχόμενα

Περί θρησκειών γενικά.....	8
Η φυσική πολυμορφία των εθνών και των εθνικών θρησκειών.....	11
Τα χαρακτηριστικά της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας.....	14
Τα θνητά όντα.....	22
Ο άνθρωπος.....	22
Η ζωή.....	23
Ο σκοπός της ανθρώπινης ζωής.....	24
Η αρετή.....	25
Ο θάνατος.....	26
Η ψυχή.....	27
Η λατρευτική πράξη της Ελληνική Θρησκείας.....	29
Οι βωμοί.....	30
Τα αγάλματα.....	31
Καθιέρωση βωμού, αγάλματος και άλλων λατρευτικών αντικειμένων.....	32
Το επίσημο εορτολόγιο της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας.....	33
Τα βασικά τυπικά της Ελληνικής Θρησκείας ευχαριστήρια τελετή (δημόσια λατρεία).....	37
Ευχαριστήρια τελετή (οικιακή λατρεία).....	41
Ευχή στους εφεστίους.....	42
Ευχαριστήριο πριν από οικογενειακό γεύμα.....	43
Ονοματοδοσία.....	44
Γάμος.....	49
Κήδευση.....	55

Γνωρίζουμε βεβαίως πολύ καλά ότι οι λιγοστές σελίδες αυτού του μικρού βιβλίου δεν επαρκούν για να παρουσιασθεί η Θρησκεία μας στην μεγαλειώδη ολότητά της, όπως γνωρίζουμε και ότι για την υλοποίηση μιας τέτοιας έκδοσης είμαστε υποχρεωμένοι να προβούμε σε κάποιες αναγκαίες γενικεύσεις και απλοποιήσεις. Ο σκοπός ωστόσο της έκδοσης είναι να τυποποιηθεί στοιχειωδώς αυτό που ορίζεται ως Ελληνική Εθνική Θρησκεία σε βαθμό που ν' αποτυγχάνει εφεξής κάθε απόπειρα αυθαίρετης παρουσίασής της από κακόβουλους ή αμαθείς τρίτους σαν κάτι που αυτή επ' ουδενί είναι.

